

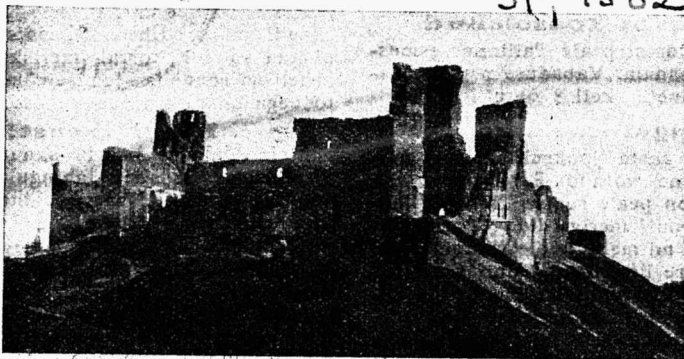
EESTI SKAUT

EESTI SKAUTIDE MALEVA
AJAKIRI

XII. aastakäik

L. ENSY
Riiklik Avalik
Raamatukogu

SP 4582

24535

Rakvere lossivaremed.

№ 1.

Oktoober

1932 a.

VÄLJAANDJA:

EESTI SKAUTIDE MALEVA PÄÄSTAAP

TOIMETUS: Vsstutav toimetaja: N. KANN. Tegevtoimetaja H. TARI.

Toimetuse liikmed: R. TREU, H. Michelson ja A. KASAK.

TOIMETUSE AADRESS: Tallinn, Vabaduse 2.

Talitaja ja toimetus sekretär L. JÄGEL, Tallinn, S. Roosikrantsi 11.

Ilmub aastas 8 numbrit.

Aastakäik kr. 150.

Üksiknumber 20 senti.

SISU: Teateld. Jaan Teemant. Noortekotkaste liikumise suund on isamaalikum kui skaudel (?). Suurlaager oli tõetruu pilt. Kaks skauti telgis „Kellast“ rääkimata. Skaudi esimene seadus. Päävanema käsukirjad. Meie tänavune konverentsi linn Rakvere. Suurlaagri teated. Evaldile. Teated. Skautjuhtide aastakoosoleku kava. Kuulutus.

Peastaabi teateid.

Skautlised aumärgi linnid.

Peastaabil on korda läinud Eesti skautide aumärgi linnide küsimust korraldada. Seega on saadaval peastaabi siseseekretäriilt skautliste aumärkide linde vastava tasu eest, plus saatekulu:

Svastika lindil (märgi osa) . . . 15 senti.
 Teenuste märk (märgi osa) . . . 15 " "
 Elupääste rist (märgi osa) . . . 15 " "
 Tellimised saata Tallinn, Lembitu 11—1.

II Suurlaagri mälestusmärke

on saadaval peastaabi siseseekretäriilt vähesel arvul, hinnaga 25 senti tükk — juurearvates saatekulu.

Peastaabi koosolekud

peetakse nüüdsest peale Tallinnas, esmaspäeviti üle nädala, Vabaduse pst. 2, peavanema kabinetis, kell 8 õhtul.

Merigaidide staap.

Möödunud aasta jooksul on merigaidiline liikumine võtnud Eestis tugevasti hoogu, nii on peale senise Tallinna Merigaidrühma uusi merigaidide üksusi juuresignenud mitmele poole suurematesse mereäärsetesse linnadesse. Ühtlasi näitab merigaidluse kasvamine ja levinemine laialdast tendentsi, mida tõendab ärapeetud Eesti merigaidide esindajatekogu koosolek Tallinnas, augusti kuul. Esindajate kogu leidis vajaliku olevat luua Eesti Merigaidide Staapi, asukohaga Tallinnas, mille ülemaks valiti üksmeelselt E. A. I. ja s. Staabi ülesanneteks oleks: 1) koondata Eesti merigaidide üksusi ja pidada nendega koostööd, 2) arendada ja ühtlustada merigaidlust Eestis, 3) tutvustada ja tõmmata kaasa noori kui ka vanu merigaidilise liikumisega, 4) korraldada tutvumist merigaidiusega välismail, selleks levitada rahvusvahelist merigaidilist kirjandust, 5) astuda rahvusvahelisse kontakti välisriikide merigaidiliste organisatsioonidega ja pidada sidet Eesti Gaidide Maleva Peastaabi ja merigaidrühmade vahel. Ühe sõnaga edendada Eesti merigaidlust, kuna see oli vajalik, et ära hoida igasuguseid arusaamatusi ja väärarvamusi uute merigaidrühmade asutamisel, siis peab seda sammu vaid tervitama.

Meriskaudi märgi võistluse

kuulutas välja Eesti Meriskautrühmade Suurnõukogu omal istangul 21. juulil 1931 Doberanis. Märk peab kujutama endast

ankrut, millel Eesti skaudimärk ilma lindita. Juhtsõna „Ole valmis!“ asetub ankru harudel. Kavandid tulevad esitada Meriskautrühmade Suurnõukogu esimehele n-sk-m. R. Tulven'ile, Tallinn, Lembitu 11—1.

Meriskautrühm Tartu

asutati 25. augustil 1932. Rühmavanemaks on Peipsi laevastiku ülem hra kapten leitnant Jaan Usin. Päähiikuks n-sk-m. Eduard Tiik. Rühm registreeriti Peastaabis 1. oktoobril 1932.

Meriskautrühmade II suur-nõupidamine

peetakse tuleva aasta Jaanipäeval Tallinnas, kus tuleb kinnitamisele Eesti meriskaudi märk. Ühtlasi kavatakse ära pidada ka sel korral meriskautrühmade vahelised sõude ja ujumise võistlused. Eeltoodega on juba algust tehtud.

Kiri Narvast!

Meie Malevas käärib skautlus endise visadusega, pidades lahinguid võraste voolude ja sihtide vastu, sõtkudes omale kindlamat rada, praeguses sügisiseses sitkes mudas! Nüüd oleme juba nii kaugel, et meil on oma koda (eeskoda ja mitu tuba — !! s. t. oma maja + õigemini pesake. Seal hundipesas nohistame koos käia, seal räägib pimedatel sügisõhtudel hundipapa, hundudele süveõõ laagri juttu — siis kui väljas pakane nsk-m. O. Hinduse näol, kes üldist korda ja tuiksoont katsub, — paugub ja raksus — no küll on siis sees na lahe ja mahe olla! —

Nüüd on poiste pilgud Rakvere suunas pöördud — meie Metsateatergi — tahab jälle järjekorralise etenduse anda — nüüd aga mitte enam: „surnute“ — vaid „elavate kättemaksu“ — demonstreerida. Kuulsamad primadonnad nagu: maleva päalik nsk-m. A. Offrol ja nsk-m. A. Heinmann astuvad nimiosades ülesse — ja veel teisi vägevaid ja marulisi jõude on lagedale ilmunud!

Eks näeme — meie poisid on küll hirmsad „laulumehed“ (õigemini mõirgajad!) — alati peale koondusi ja laulu harjutusi on 33 ja kärutäis lupja laest alla sadanud — aga ega ma või saladusi, nagu lubjakukkumist ja kõiki välja lobiseda — küll aasta koosolekul kuulete ja näete!

Seniks paremaid tervitusi:

Virupoeg!

Jaan Teemant.

Mitmekordne Eesti Vabariigi riigivanem ja suur skautide sõber pühitses 27. septembril s. a. oma 60. sünnipäeva. Kõik, alates väikesest hundipojast kuni suure skaudini tunnevad seda hallipäiset meest, kel nii palju veel noorustuld — meie mõlemist suurlaagrist, millest hra. J. Teemant Riigivanemana osa võtnud. Tema ilmumine meie keskele on alati toonud suurt vaimustust. Kõik hundipojad ja skaudid hüüdkes oma vana sõbrale, vägev kolmekordne elagu!

Noorte-kotkaste liikumise suund on isamaalisem kui skaudel (?)

Ülal toodud lause kuulub ühe ideelisema Noorte-kotkaste juhile Olev Reintalile, suurlaagri aegu.

Öeldud läks eriti valusalt südamesse, kuna ütles ise on ühtlasi üks tubli skaute sõber.

Saan aru, et see mõtlemiseviis tuleb meie skautliku liikumise sisulise külje vähesest tundmisest.

Juhin siin lugupeetud O. R. tähelepanu ühe meie deklaratsioonile mis 1925. aastal (mil O. R. meie ridadele ligi seisis) kogu aasta ajakiri „Eesti skaut“ esimesel leheküljel seisis: „Eesti Sk. Maleva on asutatud 1921. a., et koondada kõiki Eestis tegutsevaid skautrühmi, et ühiselt teostada skautluse kõrgeid ülesandeid, mis oma eesmärgiks seadnud kasvatada mehiseks meest . . . kes isamaa pojana alati oma riiki ja ja rahvast kaitseks . . .“

Et need sõnad mitte ainult paberil ei seisa, tõendab vahest allpool toodud kättejuhtunud pilt' meie vabadusesõja päevilt, meie rahvuskangelase Kuperjanovi matuselt. Kus saatmas tuleliinilt tulnud Tartu kooliõpilaste pataljoni jõuk, milles suur protsent skaute. Seal näeme sk. sõpra kapt. Elleri, boi-skautide I maleva sõprade seltsi liiget ltn. Libene, I järgu skaute V. Grimm'i, A. Kristjanit, V. Sirgo ja II järgu skaute

H. Ruus, O. Zääro, ja O. Jürvetsoni. Noored skaudid lä sid vabatahtlikult liinile saades vaimustust just skaute ridadest, kus õppisid oma kohusetunnet täitma.

Mäletan momenti, kus esimest korda kohtasin praegust Noorte kotkaste peavanemat hra K. Einbundi (samal pildil esimesena). Meie rood seisis tolkorral Põltsamaal, kus korteris olime seltsimajas. Mind ja sk. A. K komandeeriti teise väeosasse, mis asus Põltsamaa mõisas, varustuse järele. Seal oli üks suur ruum sõdureid täis, kes samuti, pealt näha igavalt, askeldasid, nagu meiegi noored. Ruumi teises otsas raudahju najal seisis üks pikk sirge kaju, lihtsa püstkraega frentšis, isegi vist ilma paguniteta, mind juhiti tema juure, kes hiljem osutuskki meie tulevaseks pataljoni ülemaks leitn. K. Einbundiks. Andsin talle tähe edasi (lihtsa tähe, polnud ju tolkorral mingeid keerulisi nõudelehti). „Teil on ju korralikud saapad jalas“, ütles K. E. silmitsedes minu säärsaapaid. „Minul küll, aga teistel pole“, vastasin. Siis küsis kui vana

olen ja vist midagi miks nii noorelt sõidin, mille peale uhkelt vastasin, et olen skaut. „Just, just nii,“ vastas selle peale rahuliku ilmega, too korraga sümpaatseks saanud härra, ja tegi korralduse varustuse väljandmiseks.

Ei tea, kas hra Noorte-kotkaste vanemal tollekordne kõnelus on veel meelega jäänud, vist küll mitte, muidu poleks kirjutatud kaitsekodus nr. 46, 47 1931. a. . . . „Sa õpid, tõsi küll kotkaste peres palju rohkem kui üheski teises noorte seltsis. Sa kasvad siin õiges vaimus, mis juhtinud meie isasid ja emasid“ . . . „alles Noorte kotkaste uhkeis isamaa ridades ära unusta jne.“

Ei! isamaalsuse tunnete vahet nende kahe organisatsiooni vahel olla ei saa, seni kui Noored kotkad oma lubadustele truuks jäävad.

Vana hunt.

Suurlaager oli tõetruu pilt.

Kui tahame areneda edasi, siis peame tundma oma minevikku ja ära kasutama kogemusi . . .

Esiteks väike pilk tagasi Suurlaagritele.

Tõsi küll, julgustükk oli otse nii suurt ettevõtet korraldada ilma kindlakujulisema eelplaanita.

See oli vast mõned nädalad enne laagri algust, kui laagri juhatustliikmed kolasid Doberanis ringi ja isegi laagrikohta ei leidnud ilma pikema otsimiseta ja omavahel vestlesid „kui poisid teaksid, et meie siin ühes laagripäälkuga üles ei leia laagripaika, mis ütleksid nemad“?..

Kuid lubadus oli antud, liisk oli langenud ja Suurlaager pidi teoks saama ja mis väimustusega sünnib, see sünnib hästi ja haarab kaasa hulga kooskõlla.

Nii oli meie suurlaager . . . Meie noorte suur pere oli selle ülesande usaldanud juhtidele paremas lootuses, kuid suuremad lootused, teadke seda vanad ja noored sõbrad nüüd, — ja panime kindlas teadmises noortele, et need ehitavad ja loovad Suurlaagri väärrika, — ja vastastikune usaldus ja lootus ei petnud.

Tuldi kokku ja selgus peagi, et korraldame teist suurlaagrit s. o. välja tuua omi kogemusi ja oskusi ning ülesnäidata leidlikkust ühise suure koostöö tähe all, oli ja jäigi II Suurlaagri tuumaks ja paremaks tuumaks ja paremaks mälestuseks.

II Suurlaager oma iseloomult ei saanud hulgalise võistluste rägastikuga jäljendada esimest, kus veel õpiti algelisemat skautluse praktikat, nüüd aga pidi II Suurlaager näitama, kui palju on 6 aasta kestel edasi jõutud, kuivõrd hästi sundetakse laagrit püstitada ning sisulisi külgi väljendada ajajooksul saavutatud kogemuste varal. Selles mõttes olgu siin kohal tagasi tõrjutud igasugused avaldused neilt, kes lootsid ja tahtsid, et laager püstitatakse kindla piinliku sõjaplaani järele.

Ei, mitte seda, siis poleks laager tabanud ega saavutanud oma ülesannet

I Suurlaager pidi olema ja oligi tõetruu pilt Eesti skautlusest, mitte aga silmakirjaks pingulhoitav noorte jõuk.

Ometigi tõid meie 6 aastased kogemused kahe laagri vaheajast esile nii rõõmustavat kui ka pettumusi.

Lühidalt ütleksin, laagripraktikas oleme suuri edusamme näidanud, sisuliste külgede väljendusis aga vaevalt. Meie malevate ettekanded välismaalaste ees (tõsi, nad püksid vast oma parema) siiski kahvatasid ja seda lõkkeõhtutel eriti.

Hästi väljendus korraarmastus, ka puhtus, väljendus teatud püüdlikkus, mõnes laagris pisut liigagi, kuid see polnud halb, kui püütakse korraga harjuda, siis jäävad ka hääd harjumused edaspidiseks külge.

Suurepäraselt väljendus üksmeel „ühenduses on jõud“.

Mis puntub distsipliini üldiselt, siis oli see mõõdukas. Noori poisse niivõrd distsipliini all kasvatada, et see neisse „mõrudaid jälgi“ jätab, poleks skantlikult soovitav.

Suhtumine juhtide vastu oli väärikas, peaasi, et juhte tunnustati kui juhte ja selles osas oli õppida palju, eriti väliskülastelt ja eks ole see üks selgem distsipliini väljendus meie noortelt.

Võib julgelt öelda, Eesti skautide peres puuduvad lahkkelid, ei saa ka kuidagi veel lahkkelideks lugeda üksikuid isiklike erinevaid töekspidamisi. Tsiteerin ja võin omalt poolt kinnitada ühe meie vanema juhi sõnu: „sisuliselt tervemat noorsoo organisatsiooni ma ei tunne Eestis“.

Selle üle ei tohi meie mitte uhked olla, vaid peame tunnustama ühel meelel, et just sisuline külg tahab veel suuresti väljakujunemist ja siin tulebki meil nüüd vajada aluseid ja asuda selle edasikandmisele kogemuste varal eelseisval sise-hooajal, püüdes rohkem sündida skautluse ideelisi mõisteid, mille käskäes käigu alaliselt skaudi laul ja skaudi meeoleolu.

Neil motiividel astume vastu üleriikl. juhtide aastakoosolekule, kus olgu meie ühine tahtmine rajada põhjooni Eesti skautluse parema sisulise külje saavutamiseks teadmises, et omadus on hulgast tähtsam.

H. M—n.

Kaks skauti telgis „Kellast“ rääkimata.

(Järg.)

Milles läheneme Belgiale ja sõidame jõge mööda üles, sõidame lüüsi kaudu «siberi dokki» ja kell on neli hommikul ärkame Belgias ja teeme tutvust siinse keelega.

Ilm oli tore, soe ja vaikne. Polnud ei tuuleõhkugi õhus. Lähene-sime Belgiale. Olime kuulnud, et tuleb jõge mööda üles sõita, enne kui jõuame sadamasse. Päev vajus kiirelt õhtule. Päike oli juba poole tunni eest sätendavasse merde vajunud ning siinsääl süttisid tähed taeva laotuses.

Tasandatud käiguga libisesime jõge mööda üles. Alul olid kaldad tühjad ja paljad, kuid varsti kerkisid pimedusest suured tehased ja dokid, nagu nõutult. Pimedus oli jõudnud haripunktini ning kanali või jõe kaldad kiirgasid tuhandeis tuledes.

Isegi lähenev öö ei suutnud sünnitada suurt liiklemist ja askeldust pidurdada. Mustad laeva kogud libisesid hääletult meist mööda, otsides teed merele. Suured, madalad praamid, veetud puksiiridest, püüdsid meiega sammu pidada ning paar suuremat reisiaurikut häälitsevad majesteetlikult, mis kõlas isegi natukene ähvardavalt ja pani tahtmatult võpatama.

Kell lähenes kahele, kui tasandati veelgi käiku ja kuulda oli hääli, mis karjusid ja kisasid nagu laadal. Olime jõudnud lüüsinini ja nii võisime veel nüüd pääseda sadama. Muidu poleks meie kella kolme ajal algava mõõna tõttu enne hommikut sisse saanud.

Libisesime lüüsi ja väravad, meie taga, langesid kinni. Kohisedes tungis vesi sisse ja algas tõus.

Ei mäleta enam täpselt kas kell oli kolm või oli ta neli, kui lähenesime sadama kaale. Sõit oli lõppenud. Lõppenud oli to pikk reis mööda merd ja nüüd olime Belgias, ning lähedal Antwerpenile. Tuli mõelda lahkumisele ning eelseisvale matkale.

Enne aga tuli magada. Olime päris väsinud sellest vahtimisest pimedusse ning nende tuhandete tulede lugemisest.

Ärkasime laupäeva hommikul päris vara. Kell näitas vist 8. Tubli! — Ei nüüd polnud enam vedelemist. Olime ju kaugel Belgias ning tuli mõelda laevast lahkumisele.

Oli ju alles varajane hommik, selletõttu otsustasime enne laevast lahkumist väikese „reisu“ sadamas teha, et tutvuda kohalikkude keeruliste uuendustega, mida moodne tehnika iga aasta pakub.

Ronides välja oma „salongist“ kostis meile kõrvu kohutav keelte segu, mis jättis üldmulje nagu peetakse samas laeva külje all mingit valimiseelset koosolekut.

Ja ega seal neid häälitsejaid nii vähe polnudki. Nagu suur sipelgakarid ruttasid sadamatöölised edasi-tagasi, tassides õlgadel propse, miliseid laeva vintsid iga minut oma sisemusest kaile tõstsid.

Küll oli seal rahvusi. Juba neegrid ühes hiinlastega, segunedes valgetega, lasid oletada kosmopoliitilist seltskonda ja kindlasti leidus seal veelgi rahvusi, kuid on ju valgeid raskem eraldada, kui neid vaid vaatled.

Maandusime õnnelikult kaile, astudes sellega omad esimesed sammud Belgia pinnal. Esimeseks huvitas meid suur pöördus, mis kui ilmatu suur lind aegajalt omi tiibu liigutas. Seisime ammuli suudega ja vaatlesime kuidas sild majesteetlikult kerkima hakkas ning mõne aja pärast, pilvelõhkujale sarnledes, täiesti täisnurkselt õhus seisis. Auväärselt, nagu elevant dshunglis, vajus sillaavausest kaanali suur 50000 tonnine aurik, häälitsedes vahete-vahel hoiatavalt.

Sadamas jalutasime ning vaatlesime liikumist, mis meid juba siin tahtis päris segaseks teha, ligi kaks tundi ning jõudsime tagasi laeva alles kella 11 paiku.

Asusime omi pakke, s. o. paune, korraldama ja sellega valmis saades jäime tolliametnikku, kes meile pakkide maale viimiseks luba pidi andma, ootama.

Kella 12 paiku tuligi, mingit kirjut mundertkandev ametnik laevale ja meie I ohvitseri juhtimisel, astus meie poole. Olime parajasti ametis seljakottide avamisega. Ulatasin ametnikule meie paberid ja lühikese pilgu neile heites, seletas see lahkelt (nähes, et avame omad paunad): „Pole tarvis, skaudid. Siin teie paberid ja minupärast asuge kohe teele.“ Ulatas meile meie passid, ja kätt mütsi ääre töstes, lahkus.

Vot sulle viisakust! Tõesti poleks teadnud midagi sarnast oodata. Kuid mis siin pikalt imestada. Kotid seiga, paar tugevat käepigistust meremeestel, kelledega olime sõidu ajal häädeks sõpradeks saanud, ja kiirel sammul astusime jälle Belgia pinnale.

(Järgneb).

Skaudi I seadus.

Skaut räägib tõtt ja peab sõna.

Skaut räägib tõtt **alati**. Sõna „alati“ kriipsutame omas mõttes tugevalt alla. Skaudi sõna võib usaldada, kui poisi sõna pole usaldusväärne — siis — kuigi ta kannab skaudi vormi ja võtab osa skaudi tegevusest **pole ta skaut**. Kõik kümme skaudi säädust olgu Sul' ja Su poistel pähe õpitud — **täht tähelt**. Skaut on poiss, kes on aus, usaldatav, vajalik poiss, inimeste ja loomade sõber, ta on viisakas ja sõnakuulelik, rõõmus, kokkuhoidlik ja puhas mõttes, sõnas ja teos.

Poiss, kes ei püüa säärnane olla, ei ole skaut, kuigi temal varukal — või rinnal, jumal teab kui palju märke — või nõõre. Seda peaksid sa tähele panema kõige pealt ise oma — ja siis oma poiste juures. Kui suur juht kirjutas esimest säadust, tema silmi ees seisis teine maailm, kus elavad noored poisid ja noored mehed, kellel ei ole halbu mõtteid ja halbu saladusi hinge sügavamas põhjas, kellede mõistus ei võta omaks halbu mõtteid. Kõik peaks olema avalikud ja õiglased — selge kui päev, siis inimeste vahekord kujuneks suureks vendluseks.

Kui poisil juhtub, et äris teenides tuleb ostja, soovides seda ja seda numbrit sukki. Juhhtub, et parajasti see number on otsas. Peremees käseb pakkuda teist numbrit ja kinnitama, et su on soovitav, kuigi poiss teab, et see õige pole.

Ja mis teha skaudil, kui temalt nõutakse säarast pettust? Vastata „Skaudi sõna võib ikka ja alati usaldada“. Tänapäeval võib aga säarase vastuse üle lennate otsekohe ukse taha. Kuid kas jääb see nii? Peremees, kui ta on inimene — hiljem tajudes oma äkilist viha, leiab et skauti võib tõesti usaldada ja skaudi usaldus on rohkem väärt kui need paar sukki. Sama on lugu marjade või juurviljaga kaupleja poisiga. Ta kinnitab, alati, et marjad on alles värskest korjatud, et juurvili on alles täna aiast toodud. Ja kni ta on seda õieti öelnud, võib ta kindel olla, et tema ostjaskond suureneb. Kui poiss räägib tõtt, siis võib seda ikka ja alati usaldada.

„Ma ütlen teile, et skaut on alati aumees, mitte üksnes siis kui talle öeldakse, mina jään lootma sinu au peale“. Nähes poiss, kes tahab automaadiat omada midagi, visates sisse Jumal teab mida, mitte aga raha, näeme poissi trammil, kes püüab süütu näokese teha, kui piletimüüja kogemata pole märganud temale piletit pakkuda — või poiss kes püüab trammilt väljuda — enne kui piletimüüja suure tungi tõttu pole jõudnud temani. Kui palju pole näinud juhuseid, kus poisid, skaudid need pole olnud, ka siis kui nad on vormi kandnud, on püüdnud mööda hiilida — ühingus kinos pääsetähti lunastamata, kui palju pole poisse jalgpalli väljal — üle ehk alt plangu roninud — või pugenud, et ainult pääseda rahamaksimisest, kui

palju pole poisse, kes vaheajal koolis, piruka- või saia müüja ümber kogunevad — pärast söömist püüdnud müüjat veendumisele viia, et ta vaid ühe piruka ära söönud — kuigi temal parema tahtmise juures enam üksainuke pirukaski kõlthu ei läheks. Kas pole meie oma laagriski hea lõuna söögi korral — poiss uuesti toitusaama tulnud ja toidu jagajal süütu näoga seletanud, et pole veel kordagi seda toitu oma hamba alla saanud ja lähen veel kaugemale, kas sinu oma skaut pole ka mõne niisuguse trikiga hakkama saanud:

Millised on need tagajärjed? Trammilt hüpates, mitte piletiraha makstes võid sattuda möödasõitva auto alla, või kukkumisel vigastada end. Kas sa pole kuulnud, et mitmed sel viisil on purustanud oma jala- luud? Vahest jätnud isegi oma elu hüpates liikuvalt veoriistalt? Ja kuigi sul vahest kõik on õnnestunud hästi, sa pole vigastanud oma luid, kuid kas oled kindel, et sind ei märganud teised kaassõitjad — vast isegi mõni tuttav. Olles vormis või kandes skaudi märki häbistad kogu liikumist. Olid ilma skaudi tunnusteta, häbistad kõiki poisse. Kui nägi seda mõni väljamaalane, oled häbistand kogu meie rahvast — ja kõik vaid selle tühise viie sendi pärast — ja üle kõige roojastanud oma noore hinge. Kas oled mõelnud sellele, et pääseda meie kinno pääsetähte lunastamata, oled kaasa aidanud selleks, et kino edendused võivad lõppeda puudujäägiga — see võib halvata meie ettevõtet — ta võib hoopis kinni jääda. Arvad, et need kümme senti ei põhjustaks seda, kuid sendist kasvavad kroonid ja kroonidest kümned kroonid ja oled oma kaaslaste ja oma juhtide silmis enda isikut määrinud. Sa oled rikkunud oma noore hinge — sa oled selleks kaasa aidanud, et hiljem varastaksid hobuse. Kas jalgpalli väljale rahata sissepääs ei põhjusta sinu juures samasuguste halbade kogemuste kasvamist, kas sa üle plangu hüppamisega ei või end vigastada, või okastraadis oma riided, keha purustada?

Kas oled mõelnud sellele, et saianaisel on see vast ainuke sissetuleku hallikas, et ta selle teenistusega peab toitma oma haiget meest ja lapsi.

Kui laagris oled hankinud omale veel lisa „portsu“ — kas sellega ei ole sa jätnud kedagi ilma — vast isegi oma juhti — kes nii tihtiigi on jäänud viimaseks, oma toidu väljavõtmiseks.

Kui tihti ei või näha perekondi sõidul rohelisse, kes pileti müüjale ütlevad oma „võsukesi“ olevat noorematena, vaid selleks, et kokku hoida mõni sent, vaatamata sellele, et n.n. „võsukesed“ seda ise oma silmaga pealt nägid ja oma kõrvaga võisid kuulda, kuis isa ja ema valetasid. — Siin tõesti peaks karjuma — miks on skaute vaid 2 — aga mitte 200 miljonit.

Tunneme veel üht väga tuntud juttu karjapoisist, kes olles karjas karjus äkki: „hundid!“ „hundid!“ Ja kui inimesed hunte ei näinud — sai vaid poiss veidi sellest nalja tunda. Kui aga mõni päev hiljem tõeliselt hundid tulid ja karja maha mürdsid — poisi karjumise peale enam keegi appi ei tulnud — oleks vaid jäänud soovida, et valelik poiss kõige pealt hundi küüsi oleks pidanud sattuma.

Tihti peale on sama suur kuritegu varastada teise aega kui varastada teise raha. Mõtled vast, et see on kättesaamatu l ja paljudes asjades jääb ikkagi vaid unistuseks. Kuid skaut, veel enam juht, ei arvesta säärase arvamisega. Ta teab, et ausus ei seisa veel kõrgel järjel — kuid skaudi kohus on tõsta seda ja ikka ja alati kõige enne enese juures. Ja kuigi on palju kurjust ja valet, skaut püüab olla üks neist, kes seda asjaolu tahab parandada. Igapäev „rebased“, „karud“ või „hundid“ lähevad rõõmsalt oma töö juure, sest nemad teavad, et nemad kunagi ei valeta ja veenduvad, et nende pärast kunagi ausus ega õiglus ei vähene, sest skaut räägib tõtt ja peab oma sõna alati.

Peavanema käsukiri Eesti Skautide Malevale.

Doberanis, 24. juulil 1932.

§ 1.

Eesti Skautide teine Suurlaager on lõpule jõudmas. Ta möödub kavatsuste piires korralikult ja saavutab oma eesmärgi, ilma et mingisugused soovimata sündmused suurlaagri üldist kordaminekut oleks seganud. Selle eest võlgname tänu meie seltskonna, vanemate ja noorte ühistele kokkukõlastatud püüetele. Jäägu see teine suurlaager meie Skautluse ajaloosse püsima kauni näitena vanema põlve ja noorsoo ühistöö viljakusest.

§ 2.

Eesti Skautide Maleva Peastaap võlgneb südamliku tänu Suurlaagri hea kordamineku eest kõige pealt meie avalikudele asutustele ja isikutele, kes hea nõu ja toetusega soodustuste ning abinõude andmise teel võimalikuks tegid Suurlaagrit teostada. Pean oma armsaks kohuseks neist iseäranis nimetada härra Riigivanem Jaan Teemanti, Haridus- ja Sotsiaalministeeriumi, Pärnu Linnapead ja Linnavalitsust, Eesti Punast Risti, mitmel pool kohalikke Kaitseliidu Malevaid, Pärnu seltskondlikke organisatsioone, eriti Naisorganisatsioone: eesotsas Pärnu Naisselts „Linda“, Pärnu Skautide emasi, Pärnu linnaarsti dr. Kukke ja Pärnu samariitlasi, Pärnu Vabatahtliku Tuletõrjet, Estonia Eksportapamajad, Pärnus peetud spordipõle kaasaaitamise eest Pärnu Staadioni Komiteed ja härrasid Meimer ning Pertels.

§ 3.

Tuliseks skaudisõbraks saanud Suurlaagritele alati abivalmis olevale Pärnu

Linnapeale Oskar Kask'ile annetan skaudisõpradele määratud tänumärgi — svastika nõelaga rinnal kandmiseks.

Esimese Suurlaagri hundipoegade laagri vanemale ja II Suurlaagri vanemale härra professor Karl Saral'ile — innuka ja skautliku otsekohesuse ja sõbralikkusega laagri vanema vastutusriikka ülesande täitmise eest annetan tänu märgiks svastika nõelaga rinnal kandmiseks.

§ 4.

Liiduriigi Skautide Presidendile, tulisele Eesti Skautide sõbrale kindral Karlis Goppers'ile, annetan eri tunnustusena tema kestvalt heatahtliku ja poolehoidva Eesti-Läti skautide koostöö eest svastika lindiga rinnal kandmiseks

§ 5.

Vanadele skaudisõpradele, skautide tänumärgi omanikele, kes erilise innu ja ennastsalgava hoolega on aidanud kaasa II Suurlaagri kordaminekule vabatahtlikult oma peale võtnud kõige vastutusrikkamad ülesanded laagri majandusliku, toilitlustuse ja administreeriva töö alale ja neid tänuväärsetl täitnud, annetan teise astme tänumärgi — svastika lindiga rinnal kandmiseks majandusvanemale härra Adolf Mitt'ile, toilitlustuse korraldajale ja Suurlaagri Pärnu Ettevõtete energilisele töötajale härra Viktor Krull'ile, talitusvanemale major Aleksei Koik'ile, välis sekretärile härra Balduin Raubitsman'ile.

§ 6.

Kõigile skautjuhtidele, eeskätt laagrijuhataste liikmetele ja üksikute laagrite,

päälikutele nende skautliku valmisoleku algatusvõime ja meelekindluse lahke-meele ja ennastalgava töökuse eest avaldan oma südamlikumata tänu.

Eriti tänan laagripäälikut skautmaster Herbert Michelsoni, kelle kindla ja korraldava käe all toimusid eeltööd ja viidi läbi arvuka osavõtjate perega Suurlaager. Kõik need skautjuhid on töötanud kestva Eesti skautide maleva õitsemiseks ja heakäekäiguks. Vormiline tänu neile on juba varem ülenduste ja annetustega väljendatud.

§ 7.

Rohke töö hulga ja algatusriikka tegevuse eest Suurlaagri ettevalmistustel

Tallinnas, 2. oktoobril 1932. a.

§ 1.

Skautide II Suurlaagri lõpptööde kokkuvõtetel selgus, et vanematest sõpradest nende hindamisel minu Suurlaagri käsu-kirjaga ei ole küllaldaselt leidnud hindamist allpool nimetatud vanemad skaudisõbrad, kes Suurlaagri hääks kordaminekuks suuresti kaasa aitasid. Püüan nende teeneid siinkohal hinnata ja luban neil Peastaabi koosoleku otsusega vastavaid vanemate skaudisõprade tänu-märke kanda. Svastika linnidiga rin-

mainin eraldi tööpäälikut nskm. Eugen Gern'i ja annetan temale teenuste märgi rinnal kandmiseks.

Kasutagu niihä-ti vanemad kui ka skaudid Suurlaagris rikkalikult saadud kogemusi Eesti skautluse edendamiseks ja skautluse vaimu arendamiseks, siis jõuame järgmiseks Suurlaagriks lähema viie aasta jooksul suure sammu edasi. Selleks, Eesti skaudid, olge valmis!

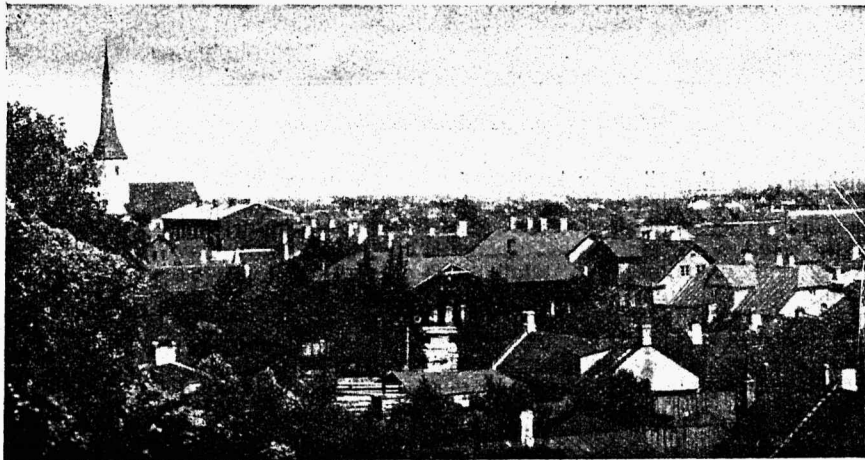
Peavanem: (allkiri)
N. KANN.

Peastaabi ülem: (allkiri)
J. HÜNERSON.

nal kandmiseks Pärnu Skautide Maleva Vanemale h-ra Johannes Pulmale Svastika nōelal rinnal kandmiseks Pärnu garnisoni ja 9. üksiku jalaväepataljoni ülemale h-ra kolonel Verner Trossile, 6. üksiku jalaväe pataljoni ülemale h-ra kolonel Anto n Lõhmu s'ele ja Pärnu linna arstile h-ra J. Kuk'ele.

Peavanem: (allkiri)
N. KANN.

Peastaabi ülem: (allkiri)
J. HÜNERSON.

Meie tänavune „Konverentsilinn“ Rakvere.

Viisakas oskab olla see meie Rakvere. Rändaja võoras, kes sa ligidetemale esimesena oma kõrgelt üle all lamava mis tahes teed, hommikust või õhtust, linna vaatavate kaunihooneliste varem- jalgsi või raudruunal, ikka juba kaugel- tega Vallimäelt. Need viimased õieti ise-

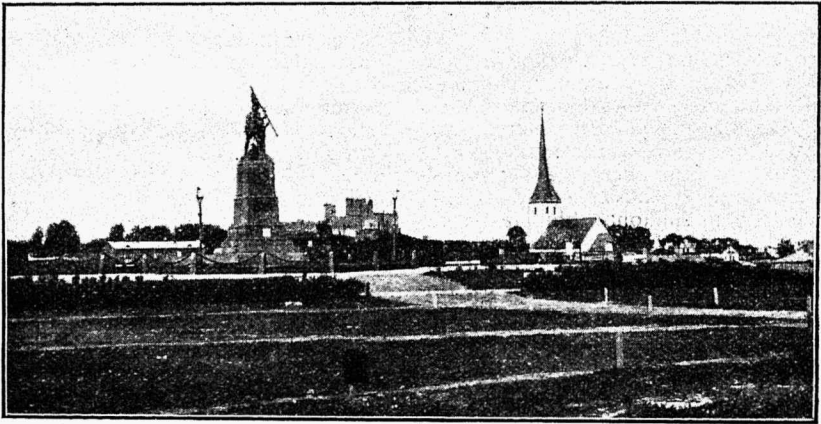
loomustavad linnagi. Ja eks ole R. ajalugu suurelt just nende varemete ajalugu. Ja see on earikas.

Juba esimeses Nowgorodi ajaraamat on kirja pandud, et „maailma loomise 6776 a. (meie ajaarvestuses 1268 a.) olevat nowgorodlased Rakowori“ (vanaeestiline „Rahkavuori“) kindlus piiranud, kuid taga ärjetult“. Linna õigused omandas R. aga Taani kuningas Erich Menwed'ilt juba 1302. a. Ja hiljem, sajandite vältel, keda pole küll olnud võitlemas R. müüride all — venelaste, rootslaste ja taanlastega alustades ning poolakate ja isegi shoti palgasõduritega lõpetades,

tuhande vahel, siis kümme aastat tagasi oli see veel 7660. Ja see on ometi edu.

Aga R. oskab olla ka kaunis.

Selleks et teada millisenä teda armastab rakverlane, tuleb siia tulla kui linn on mattumas rohelusse, kui õilmitseb ausambamägi ja Vallimäe veerud kattuvad ühtlase rohukamaraga. Siis kui „Tammiku“ põliste tammede alla kutsuvad poolhämärad looklevad teerajad, looduslikku parki, millele võiks uhke olla mistahes teine kodumaa linn, või kui suveõhtu saad veeta Rahvaaias Suviaias, kuulates hääd muusikat ja imetledes luigeliugu tiigiveel.

Mälestussammas Vabadussõjas langenutele.

kõigist neist on R. küll palju kordi tõsiselt kannatada ja rüüstata saanud, Ja nii, mitmekordsetest linna maatasa tegevistest, puudub tänasel linnal „vana Rakvere“ kui niisugune pea täielikult, ja ainult tugevad varemend kõrgel Vallimäel annavad tumma kujid mõjukat tunnistust endistest aegadest

Tänane R. on võrdlemisi noor, ja ei saa öelda, et tal puuduks jõud edendamiseks Arenemine algas õieti Tallinna—Leningradi raudtee ehitamisega 1870 aastast. Ja kokkuvõtetest selgub, et R. oma elumajade püstitamise ja rahvaarvu tõusu poolest seisab esimesel kohal Eestis: kui elanike arv praegu kõigub 12—13

Kaunis on R. siis sellele, kes leiab ilu lihtsas ja koduses.

Või sügavlumisel talvelgi, kui kõikjal on puhast avarust ja valgust, ning Vallimäe nõivad kui kutsuvad endale joonistama suusateid.

Ja siis on kahju sellest, kes omi R. muljeid on omistama tulnud sügispäevil, oktoobri vihma ja poris, mil elugi tundub hallina. Nii meeeldi hüüaks siis kõigile sõbrule —

Sa tagasi tule veel, siis kui on kaunis meie väikene Rakvere.

Erik Põhjapoolne.

Suurlaager möödus.

Aastaid valmistati ette Eesti skautide 2-ks suurlaagriks — ja viimaks see tuli, suure ootamise järele, kui kõigi meeled olid pingutatud, kui viiuli keeled. Saabus too päev mil väsinud vedurid tõid ähkides ühe poiste rühma teise järele Pärnu, mootorpaadid suristasid lugematud kordi edasi-tagasi, paisates Doberani randa järjest kuhja paljasäärelisi rüütleid, päiksest pruunistunud nägudega. Kõigil võimalikudel veo- ja sõiduriistadel oli hea põli — laevad, omnibused, autod, hobused ja jalgrattad — vooisid pikis, ääretuis ridus. Ent hulgana saabus poisse matkates — traavides rõõmsalt „kahe kingsepameestega“ — üleni tolmused ja jänused nagu araablased Sahaarast!

— Ja ajalehed kisasid, löid lokku ja pajatasid igapäev suure pealkirjadega ilustatud ridu, nagu: „15.000 inimest sk. suurlaagri avamisel!“ („Päevaleht“: nr. 194. 18.7.32.) „Inimesi must tuhat — Doberani suurlaager hoos; 6-e hõimu-

rahva esindajad Doberanis koos.“ (Päevaleht: 22.7.32.) „Poiste tuju kõige parem — kui loidab lõkketuli —“ j. n. e.

Saabus ka külalisi üle mere ja lahe. Nii oli laagris väliskülalisi: Lätlasi 62; Leedulasi 38; Poolakaid 26; Rootslasi 15; Soomlasi 11; Ungarlasi 1; Prantslasi 1; Eesti malevatest osavõtjad: Pärnu malevast 126; Tallinna — 102; Tartu — 72; Nõmme — 68; Rakvere — 33; Narva — 28; Lääne — 21; Saare — 17; Järva — 16; Valga — 14; Petseri — 12 ja Võru malevast 2; Üldine skautide ja skaudisõprade suurlaagris oli 789. — Kellelt saadi laagrimaksu 319 kr. 50 snt. ja toiduraha 2939 kr. 50 snt. s. o. kokku: 3258 kr. 50 snt.

Üldse oli tulusid: laagri poe- ja puhveti puhaskasu spordipäeva — kontsertballi sissetulek ajakirja „Suur Lõke“ ja pääsmete müügist külalistele ilutules- tikust, toiduainetest kuulutustest, ja mitmesugustest vähematest allikatest — kõik kokku: 6229 kr. 99 snt. ja kulusid,

Evaldile . . .

Põhjapoolne rajaleidja . . .

Teadsid Sina, teadsime meie keegi, kui aastaid tagasi koos läksime leidma omi radu, vältides tallatuid teid ja igavaid teejuhte, leidmaks valget õnnelille liiliat, et Sina selle esimesena saavutad? Kuid millise, ja missuguse hinnaga!

— on nii palju leina noortes südames. Ja kas ei nukrutse päikegi madal, halise taevaalune tuul ja ole kurba kui langevas leheski.

Evald! ja kui ka enam kunagi ei sa köituda me käed, nii kui paljuid kordi varemalt, ühiseks skaudiringiks, iialgi ei sättenda me silmis enam sama lõkkeleegitsus ega ükski teemärk või suunida ühte me matkateid, siiski üks jääb — mälestus.

— ja see on enam kui sõnad . . .

Su tööd aga jätkatakse, ja ikka uusi ja uusi noori ja julgeid põhjapoolseid läheb leidma omi radu, kõigil sama tahe — olla homme parem kui täna.

Hääd und. . .

ERIK.

Eeskujulik skaut Evald Lageda põhjapoolsete rajaleidjate suguharust vanaaegne juht suri asperandina Tall. kaitse-

väe keskhainas tüüfuse ohvrina Maeti 1000 osavõtja saatel Rakvere kalmistule oma 20-dal sünnipäeval.

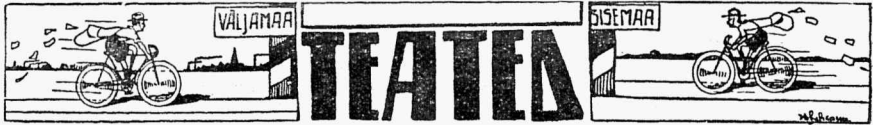
nagu: ehitused, eksport; toitlus, post-telegraaf-telefon; trükkikulud, esindus- ja ravimiskulud, spordi- peokulud, ja muud segakulud s. o. kokku: 5902 kr. 34 snt. Seega on ülejääki 387 kr. 65 snt; mil- lisest on peastaabil saada 316 kr. 90 snt. kuna see on laekumata.

Üldiselt tuleb lugeda suurlaagrit kor- daläinuks, ja majandusala korraldamist rahuldavaks! Mille eest võlgne me eriti

palju tänu Pärnu linnavalitsusele lahke kaasabi eest Pärnu garnisonile ja Pärnu seltskondlikkude organisatsioonidele — tööjõu, materjali ja kaastöö eest.

Veel praegugi — sügisel meelestub tahtmatult suurlaager — kümme ilusat päeva isamaa looduse rüppes; — küm- me skautluse päeva, sõbralt — kus töös, laulus ja mängus!

AoV.

Tallinna malevast.

Maleva spordi päev 150 hundipoja ja skauti osavõtul korraldati 3. ja 4. sept. „Kalevi“ väljal. Kavas oli peale puht sportliste alade veel palju skautalasi käsitavaid võistlusi.

Meriskaudid said omale purjepaadi muidugi tehti rida lühemaid õppesõite. Kavatsusel olnud Soome sõit jäi tä- navu ära, kuna ilmad olid juba liig „sügisised.“

Meriskautidel paadi õnnistamine toi- nus 18. septembril meri skautide au- vanema hra. kapten Valter'i poolt, pea- vanema, malevavanema ja paljude skaut- juhtide ja skautide juuresolekul. Maleva staabi poolt kingiti meri skautidele lae- va vimpel.

Algasid I järgu eksami kursused, tei- sele järgule järgneb eriala kursus. Juh- tide kursus jääb talve poole.

XII rühm pühitses 23. septembril oma VII aastapäeva — teelauaga.

Möödunud aasta jooksul asutati ma- levas 5 uut rühma ja 1 hundipoegade kari. Kuues rühm, endistest II-se rüh- ma skautidest on praegu asutamisel.

Asutatud rühmadest kaks on rover- skaut rühma, 3 skautrühma, neist üks Kohilas.

E-sk. A. Peenahi algatusel on ma- levas organiseerimisel puhkpilli orkes- kester. Igatahes „Emadepäeval“ võib loota, et saame oma orkestriga saali marssida.

Õpetaja Paul Kuusik valiti maleva pastoriks.

Kauaaegne VI rühma vanem hra. Toh- ver lahkus oma kohalt, kuna õppimise tõttu aeg kippus kasinaks jääma. Hra.

Tohveriga VI rühm ühtlasi kogu Tal- linna maleva kaotas ühe oma parima tegelase, kuid skaudid trööstivad end sellega, et hra Tohver ei lahkunud jäädavalt. VI rühm valis teda oma rüh- ma aivanemaks. Rühma vanemaks va- liti hra P. Kuusik.

Emadepäev pühitsetakse 3. ja 4. det- sembril s. a. 3. dets. on jumalateenistus ja 4. dets. „Emadepäeva“ pidustused. Kuna mlv. 15. aastapäeval korraldati suurem näitus jääb tänavu traditsiooni- line „Emadepäeva“ näitus ära.

Il j-m. H. Köll, kes suvel üle 4 kuu viibis Inglismaal skm. Courdi juures saabus tagasi. Ta oli võtnud osa reast sealseist skautide laagrest — sellest edaspidi.

Selle aasta lõpuks on kavatsus ma- leval välja anda raamatukene „Skaut säädused“.

Juhtide traditsiooniline aastakoos- olekul järgnev konverents kavatsetakse korraldada novembri lõpul.

Juhtidekogu otsustas skaudi vormi lihtsustamiseks üle maleva maksmata panna ühise kaelarätti — sinise.

Tallinna II-st (N.M.K.Ü.) rühmast.

Rühmas on praegu 4 suguharu ja 2 hundipoegadekarja kokku 140 skauti.

Suguharused juhivad „Väle-Hirve“ I jsk. J. Kaasik, „Kollast-Pantrit“ I jsk. V. Madison, „Kaljukotkast“, I jsk. P. Lepa ja „Laane-Hunti“ I jsk. E. Vol- dov. I-st hundipoegade karja II jsk. B. Niiler ja II-st karja e-sk. A. Pee- kaln. Rühma juhiks on skm. Rich. Treu

ja abiks n-skm. V. Suigussaar. Iga esmaspäev korraldatakse juhtide kogud — kus peamiselt antakse juhtnõõre salkade ja suguharude tööks. Maleva tegevusest on rühm alati elavalt osa võtnud.

X.

Võrust.

Maleva kaotas 2 vanemat juhti. I jsk. A. Treiman astus kaitseväkke (Tallinna) ja hundipoegade lemmik B. Tamm astus Tallinna ametisse. Nimetatud juhte hindas Võru skautpere väga ning nende ärasõit annab end tunda.

Valgast.

Maleva algas tegevust uue staabi juhtimisel, eesotsas nskm. F. Buschmanniga, kes aga Tartu sõitis oma kohustused üle andis äsja kaitseväest vabanenud nskm. A. Eberling'ile.

Rühmad on juba tegevusse asunud. Huviga oodatakse aastakoosolekut, et Rakveres aatesõpru kohata.

Tuleb criti tähendada, et Sõprade Ühingu uus juhatus eesotsas hrade Tominga ja Verry'ga malevale palju abi on võimaldanud. Ühing korraldas lcterii-allegrii, mis hästi lõppes.

Ruume malevale võimaldab N. M. K. Ü.

Kapt. J. Jakunovits lahkus Valgast

ning asus Tartu elama. Tema oli kauaegne Valga Maleva vanem ning tuntud tõsise skautluse sõbrana mitte ainult Valga ja kogu Eesti skautperes, vaid temal on palju sõpru ka välismaa skauttegelaste hulgas. Valga Malevale jättis tema viimase kingitusena energilise Sõprade Ühingu juhatuse. Hinnates tema teeneid, on temale mõned aastad tagasi, antud Valga Maleva ettepanekul svastika lindiga ja Valgast lahkumisel austas Maleva teda oma auvanemaks valimisega. Ka Tartus elades on kapt. Jakunovitsil alati Valga Maleva südame ligidal ning Valga skautpere ootab teda alati kui teretulnut sõpra ning külalist.

Lõuna-Eesti skautjuhtide laager

Valga-Võru ja Petserimaa skautidele kavatakse korraldada tuleval süvel juuni kuus. Koht on valitud Rõuge, Krabi n.n. „Paganamaale“, mis asub Läti piiril ning osutub omapäraseks ja metsikuks maastikuks, seotud paljude muinaslugudega. Laagri kestvus on mõeldud 1 nädal. Laager on mõeldud

juhtide praktiliste teadmiste arendamiseks ning skautlise vaimu süvendamiseks. Laagrisse on lubanud tulla ka master Harry Haamer. Eeltöid kohapeal teeb Krabi skautrühm, kuna laagri üldkava ning juhtide koosseis, mis pikemat kaalutlust võtab teostub talvel. Juhtide seas on märgata elavat huvi.

Saaremaa Skautide Maleva spordivõistluste tagajärjed. Kergejõustik.

Eri kl. (alates 18 a.)

100 m. jooks: A. Tuhk 12.6.

1000 m. jooks: H. Vesberg 3m 8 sek

Kuul: A. Tuhk — 12.11.

Ketas: S. Valdson — 33.37 m.

A kl. (15—18 a.)

100 m. jooks: B. Põlluäär 12.4.

1000 m. jooks: V. Kitt — 3 m. 6, 8 sek.

60 m. jooks: B. Põlluäär — 8.

Kuul: B. Põlluäär — 10.80.

Oda: J. Nellis — 38.07 m.

Kaugushüpe: S. Valdson — 5.58.

Kõrgushüpe: A. Tuhk 15.5.

Kolmik: S. Valdson — 11.48 m.

Ketas: B. Põlluäär — 29.25.

Oda: N. Tisler — 40.48.

Kaugus: V. Kitt — 5.08.

Kõrgus: N. Tisler — 1.30.

Kolmik: N. Tisler — 10.80.

Hundipoegade kl.

A. vanemad.

Kaugus: A. Martinson 4.03.

Kartulijooks: A. Martinson 21.3

Pesapallivise: A. Martinson 39 m.

B. nooremad.

Kaugus: Ülo Torn — 3.69.

Kartulijooks: F. Jõgi — 21.3.

Pesapallivise: Ülo Torn — 42 m.

Ujumine:

Eri kl.

100 m. vabalt. I. V. Päärson — 1.22 (A klassi ujuja, kuid võttis omal soovil osa). 2. J. Nellis — 1.39.5.

A kl.

50 m. vabalt: V Päärson 31.2 sek.

50 rinnuli: A. Aleksander — 45 sek.

50 rinnuli: V. Aleksandrov — 47.5.

Must koikas.

„Juhi hää!“ nr 2 ilmus Tallinna Maleva väljaandel aastakoosolekuks 44 leheküljelises kaustas. Sisuks hulk juhtimismaterjali eriti salgajuhtidele, peale selle üle 30 skautlise mängu, hundipoegade erialad jne. Hind 25 snt. Tellimised saata Tallinn, S. Roosikrantsi 11.

6. skautjuhtide aastakoosolek.

28., 29. ja 30. oktoobril 1932. a.

Rakveres.

Reedel, 28. oktoobril:

Saabumine

kell 19 õhtuaine

„ 20 Diskussioonõhtu.

Laupäeval, 29. oktoobril:

kell 8.30 Hommi-ueine

„ 9.30 Avamiskoosolek:

a) võimalik avasõna; b) avakõne; c) valimised; d) tervitused; e) aruanded: 1. malevailt (ühes lühikeses tegevuskava sihtide ja aluste esile toomisega). 2. peastaabilt, 3. „Eesti Skaudilt“; f) pildistamine.

„ 12–15 Linna vaatlemine ja lõunasöök.

„ 15 Esimene töökoosolek:

1) Referaat: „Põhijooni ning suundi“. Skm. H. Michelson.
2) Referaat: „Skautluse panorama“. Skm. H. Paalmann.
3) Läbirääkimised referaatide ja aruannete kohta.

„ 18 skautlik jumalateenistus.

„ 19.30 õhtusöök.

„ 20 Omavaheline koosviibimine.

„ 20 Skm. kogu koosolek.

Pühapäeval, 30. oktoobril:

kell 8.30 Hommikueine.

„ 9.30 Teine töökoosolek:

1) Referaat: „Skautlus praktikas“. Skm. E. Pavelson.
2) Läbirääkimised referaadi kohta.

„ 11.30–13 Linna vaatlemine ja lõunasöök.

„ 13 Kolmas ja viimane töökoosolek:

1) Referaat: „Kasvatuslik külg skautrühmades“. Skm. K. Liping.
2) Läbirääkimised referaadi kohta. 3) Alatud küsimusi.
4) Resolutsioonid. 5) Lõpetamine.

kell 16 Osavõtjate ja kutsutud külaliste ühine eine.

„ 19 Osavõtmine Rakvere skautide poolt korraldatavast avalikust peost.

Noorkotka käsiraamat

Vanne

ilmus K. Liping'u sulest ja käsitab katseile valmistumist, andes terve hulga materjali noore poisi õpetamisest alates, kuni viimse järgueksami sooritamiseni. Raamat on koostatud inglise, ameerika ja soome keeles ilmunud paremate skautliste raamatute järele. Kuigi autor on sinna juurde lisanud omi tõekspidamisi, peaks see raamat olema vastu võetav ka skautjuhtidele.

Selgitus.

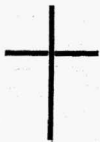
N. K. käsiraamatus nr. 1 lk. 69 kirjutatakse üht juhtumit . . ., sõidab auto ning jääb peatuma õige libedale jäisele kohale. Autos istub üks vanahärra. Seda näeb möödamineja poisikene. Ta tööstab juurde, avab autoukse ning vanakesele kätt ulatades aitab ta teda libedast kohast üle. Kui ta auto ukse oli sulgenud, pööris härra ta poole ja ulatas talle jootraha. Poiss aga kergitas mütsi ning ütles naeratades. „Ei tänan väga, see oli mu kohus,“ ning läks minema. Vaadake, see oli tõeline noorkotkas, kuigi talle keegi polnud õpetanud noorkotklust.“

Muidugi „noorkotkas.“ Ega teisi ei ole, kes seda poistele õpetaks.

Kuid vast tohib meelde tuletada, et seda mida need raamatu autorid alles kavatsesid oma poistele õpetada, on skautlus juba 15 aastat õpetanud.

Järgmine „Eesti Skaudi“ number ilmub

1. detsembriks emadepäeva numbrina.

Eeskujulik skaut

Evald Lageda

Olid hää sõber ja tubli juht . . .

8. X. 1932.

Rakvere skaudid ja gaidid.